

РЕШЕНИЕ

№ 154

гр. В., 10.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – В. в публично заседание на трети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Г. П. Й.

при участието на секретаря И. С. К.
като разглежда докладваното от Г. П. Й. Гражданско дело № 20231300100181
по описа за 2023 година

Производството е по Чл.432 Кодекса за застраховането (пряк иск на увреденото лице).

Делото е образувано по исковата молба на Д. Т. М. с ЕГН *****,
чрез пълномощника си Адвокатско дружество „Д. и партньори“, БУЛСТАТ
..., чрез адвокат Й. Д. от САК, със съдебен адрес гр. С. против ЗД "Б. И. АД,
вписано в Търговския Регистър с ЕИК.. със седалище и адрес на управление
гр. С. .

Твърди се ,че на 14.07.2022 г., около 15:30 часа, на път III-122, с посока
на движение от с. Връв към гр. Видин, М. Максимова М. управлявала л.а.
„Ауди А4", с рег. № ВН АМ.

По същото време и по същия път, в края на с. В., се движел и
пешеходецът Д. Т. М..

Непосредствено след края на с. В., в района на км. 12 + 800, ищецът
тръгнал да пресича пътното платно отляво надясно по посоката на движение
на лекия автомобил, но водачът на л.а. „Ауди А4", поради невнимание и
движение със скорост, несъответстваща на условията на пътя и собствените
си възможности, блъснал с предната част на автомобила пресичащия пътното
платно пешеходец. От удара ищецът полетял и паднал на земята, като

получил различни по вид и тежест телесни увреждания.

За така настъпилото ПТП били уведомени органите на реда, като на местопроизшествието пристигнал екип на ОДМВР - В. и екип на Спешна Медицинска Помощ. Полицейските служители съставили Констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 164/14.07.2022 г., а на основание чл. 212, ал. 2 от НПК било образувано досъдебно производство № 368 ЗМ-136/2022 г., по описа на ОДМВР-В. под наблюд.ето на Районна Прокуратура В., което било висящо към настоящия момент.

Вследствие на гореописаното ПТП пешеходецът Д. М. получил следните травматични увреждания:

1. Средна телесна повреда, изразяваща се в мозъчно сътресение - разстройство на здравето, временно опасно за живота;
2. Разкъсно-контузна рана в областта на главата - разстройство на здравето, причинило физически болки и страдания.

Непосредствено след настъпване на ПТП ищецът бил откаран в МБАЛ „С. П.“ АД - гр. В., където бил настанен за лечение в Хирургично отделение. При постъпването си в лечебното заведе.е ищецът Д. М. бил във видимо увредено общо състояние, без спомен за случилото се. Той се оплаквал от силна отпадналост, втрисане, непоносимо главоболие и болки в областта на кървящата разкъсно-контузна рана, придружени със световъртеж и позиви за повръщане. Освен това изпитвал и остри болки в областта на гръдния кош и стомаха. С цел установяване на налични травматични увреждания му били извършени редица прегледи и изследвания. Извършени били множество параклинични изследвания, компютърна томография на глава, рентгенографии на шийни прешлени, корем, гръден кош и бял дроб, а разкъсно-контузната рана в областта на главата била хирургически обработена, посредством поставянето на шевове. Приложено му било медикаментозно лечение .

На 19.07.2022 г. ищецът бил изписан от лечебното заведение, като му били даД. препоръки за спазване на хигиенно-диетичен режим и лечение в амбулаторни условия - прием на медикаменти и наблюд.е от специалист, както и препоръки за спазване на щадящ режим - избягване на всякакви физически и психически натоварвания, които биха могли да забавят оздравителния процес.

Твърди се ,че вследствие на ПТП и получените при него травми ищецът търпял силни по интензитет физически болки и страдания. Въпреки проведеното консервативно лечение, месеци наред ищецът Д. М. не изпитвал подобрене в здравословното си състояние. Поради полученото мозъчно сътресение и наличната остра болка в главата, която впоследствие станала хронична, ищецът изпитвал редица затруднения в своето ежедневие. Изпитвал трудност да се концентрира и задържи вниманието си, което от своя страна го карало да се чувства непълноценен човек в своето ежедневие. Ищецът изпитвал дразнене от нормална, дневна и изкуствена светлина и силен световъртеж. В допълнение чувствал отпадналост, умора и липса на енергия. Месеци наред ищецът се чувствал физически и емоционално сринат, страдал от упорито безсъние, бил изключително изнервен. С цел овладяване на болковия синдром, той приемал обезболяващи и противовъзпалителни медикаменти.

Към настоящия момент, при промяна на климатичните условия или силно физическо/емоционално напрежение ищецът Д. М. отново се оплаквал от силно главоболие.

Всички тези физически болки и страдания, неудобства и затруднения, които ищецът търпял и продължавал да търпи, се явявали неимуществени вреди, които са в пряка и непосредствена последица от процесното ПТП и с оглед на справедливостта те следвало да бъдат репарирани.

Тъй като към датата на ПТП по отношение на увреждащия л.а. „Ауди А4“, с рег. № ВН АМ е била налице валидна задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, полица № BG/02/122001156132, със срок на действие от 22.04.2022 г. до 21.04.2023 г., сключена със ЗД „Б. И.“ АД, то ответното дружество се явявало пасивно легитимирано да отговаря по така предявената претенция .

Ищецът счита, че сума в размер на 30 000,00 лв. би успяла до някаква степен да обезщети търпените от него вследствие на процесното ПТП неимуществени вреди.

С оглед разпоредбите на Кодекса за Застраховането била предявена пред ответника доброволна претенция за определяне и заплащане на застрахователно обезщетение за неимуществени вреди, търпени вследствие на ПТП от 14.07.2022 г., като при ответника била образувана щета

№2210039221. С писмо изх. № НЩ 00090/05.01.2023 г. от ответното дружеството поискали да бъдат представени документи, с които ищецът не разполагал. Към настоящия момент от ответното дружество нито били определили, респ. заплатили застрахователно обезщетение, нито били постановили изричен отказ за заплащане на обезщетение.

С оглед на това за ищеца бил налице правен интерес от предявяване на настоящата искова претенция.

С оглед разпоредбата на чл. 496 от КЗ, във връзка с чл. 409 от КЗ във връзка с чл. 84, ал. 3 от ЗЗД, застрахователят по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите дължал и лихва за забава от датата на постановения отказ/изтичането на 3-месечен срок от предявяване на доброволната претенция до датата на плащането на обезщетение.

С оглед гореизложеното се иска на основание приложимите разпоредби на Кодекса за застраховането да бъде постановено Решение, с което да се осъди ЗД "Б. И." АД, вписано в Търговския Регистър с ЕИК ., със седалище и адрес на управление гр. С. да заплати на Д. Т. М., ЕГН ***** следните суми:

- 30 000,00 (тридесет хиляди лева) лв. - главница, представляващи застрахователно обезщетение за търпени неимуществени вреди, вследствие на ПТП от 14.07.2022 г., ведно със законната лихва върху присъдената сума, считано от 24.03.2023 г. — датата на изтичане на тримесечния срок за произнасяне от страна на ответника, до окончателното заплащане на обезщетението;

- Направените разноски по делото в цялост.

Към исковата молба са приложени :

1. Констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 164/14.07.2022 г. ;
2. Епикриза ИЗ № 5270/2022 г. при МБАЛ „С. П.“ АД гр. В.;
3. Доброволна претенция;
4. Писмо изх. № НЩ 00090/05.01.2023 г.;
5. Писмо изх. № НЩ 01603/13.03.2023 г.;

На основание чл. 127, ал. 4 от ГПК, доколкото претенцията е за парично вземане, се посочва банкова сметка, по която ответникът може да изпълни задълженията си, а именно специална банкова сметка по смисъла на чл. 39 от

Закона за адвокатурата, открита в „Ц.к. б." АД, с титуляр адвокат Й. Д..

С оглед разпоредбата на чл. 574, ал. 12 от КЗ справка от Информационния Център на Г. ф. се ползвала с материална доказателствена сила по отношение на удостоверените обстоятелства, поради което се счита за безспорно наличието на валидно застрахователно покритие по отношение на лек автомобил. „Ауди А4", с рег. № ЕН ВМ към датата на събитието - 14.07.2022 г.

В едномесечния срок е постъпил отговор на искова молба от ЗД „Б. И." АД, ЕИК № ., представлявано от С. С. П. и К Д. К. чрез пълномощника адв. А. И. преупълномощен от адв. М. Г. със съдебен адрес: гр. С. , в който се оспорва искът изцяло по основание и размер.

Оспорва се да е причинен деликт от страна на водача на л.а. „Ауди" с рег. № ВН АМ - М. М.. Оспорва се тя да е действала противоправно и виновно в причинна връзка, с което да е настъпило процесното ПТП. До настоящия момент нямало влязла в сила присъда, която да е задължителна по реда на чл. 300 ГПК.

Оспорва се механизмът на ПТП, като се поддържа , че представените по делото доказателства нямат установителен характер по отношение начина на настъпване на ПТП. Без да е установен механизмът на ПТП, не можело да бъде направен извод за това кой от участниците е действал противоправно, а без установено противоправно поведение не намирала приложение презумпцията за вина по чл. 45 ал. 2 ЗЗД, доколкото вината представлява субективно отношение към определено противоправно поведение или резултат. Оспорват се изложените от ищеца твърдения относно механизма на ПТП. Оспорва се посоченият механизъм на ПТП в КП за ПТП, приложен с исковата молба.

Предвид функционалната обвързаност между отговорността за вреди на водача на МПС и неговият застраховател по полица „Гражданска отговорност", се оспорва да е налице осъществен деликтен фактически състав по отношение на всеки от неговите елементи, в това число противоправност и вина в поведението на водача на л.а. „Ауди" с рег. № ВН АМ - М. М.. Поддържа се ,че събитието е случайно (чл. 15 НК) за водача на л.а. „Ауди" с рег. № ВН АМ - М. М., като за нея не е била налице обективна възможност да предвиди и предотврати настъпването на вредите.

Твърдят на ищите за търпени вреди, произтекли пряко от неправомерно увреждане, подлежащи на пълно и главно доказване.

Оспорва се искът и по размер. Претенцията не отговаряла на икономическата конюнктура в страната и вредата, като се явявала прекомерна.

По твърдя в исковата молба на 14.07.2022 г. Д. Т. М. бил участник в ПТП като пешеходец, видно от представен Констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 164, издаден от ОДМВР - В., в който бил вписан като пострадало лице, с отбелязване „Откаран от екип на ЦСМП в МБАЛ „С. П.“ В.“.

За удостоверяване на твърдите травматични увреждания, получени вследствие на пътния инцидент, на негово име бил представен един медицински документ: епикриза по ИЗ №5270 от Отделение по хирургия при МБАЛ „Света Петка“ В., за периода 14.07.22г. - 19.07.22 г. с окончателна диагноза по МКБ: S06.00 Мозъчно сътресение, без открита вътречерепна травма.

Поддържа се ,че представената медицинска документация удостоверявала, че на 14.07.2022 г. Д. Т. М. е бил приет в болнично заведение с описани данни за „контузна рана на главата, болка в гръдния кош и стомах (?), няма спомен за случилото се...световъртеж, главобол и гадене...Има кървяща рана на главата“. „Контактен, адекватен“. Били направени образни изследвания - скенер на глава, рентгенография шийни прешлени, на гръден кош и бял дроб, описвал се поясен гръбнак и таз - без травматични изменения.

Описано било, че кръвна проба не е взета, поради „липса на присъствие на оторизирано лице на реда като свидетел и поради липса на съответната документация“.

Проведено било медикаментозно лечение и ищецът бил изписан с подобрение. Няма представени данни за настъпили усложнения.

Сочи се ,че предвид на описаните медицински данни от представения медицински документ и липсата на данни за настъпили усложнения можело да се направи заключението, че вследствие на пътния инцидент Д. М. е получил повърхностна травма на главата („контузна рана“...кървяща рана на главата“, както е описано в епикризата) и мозъчно сътресение, без данни за

изпадане в пълно безсъзнателно състояние. Тази травма била лекувана медикаментозно, като нямало данни как е била лекувана раната на главата.

Причинено било временно разстройство на здравето, без опасност за живота (лека телесна повреда, по смисъла на чл.130, ал.1 от НК), с нормален оздравителен период около две до три седмици. Нямало представени данни за настъпили усложнения.

В исковата молба се твърдяло, че получената черепно-мозъчна травма - мозъчно сътресение е била с опасност за живота или средна телесна повреда. Това твърд.е било невярно и противоречало на медицинските документи. По делото нямало представен даже и фиш за спешна медицинска помощ (в който се описвало състоянието на пострадалия на мястото на инцидента), като се твърдяло, че е бил откаран с екип на СМП в болнично завед.е. В представената епикриза било записано, че ищецът няма спомен за случилото се, което не означавало, че е изпадал в безсъзнателно състояние (кома - както се изисква от чл. 129 от НК, за изпълнението на критерия за средна телесна повреда).

Предвид на представените медицински данни и липсата на документи за настъпили усложнения се поддържа, че адекватна сума за обезщетение е около 1 000 лева ако искът се докаже по основание и без да се отчита евентуално съпричиняване на вредата.

В случая съществен бил въпросът, свързан с тълкуването и прилагането на чл. 52 ЗЗД и по- конкретно относно критериите, които имат значение за определяне на справедливо обезщетение за неимуществени вреди при деликт, както и относно задължението на съда да обсъди и анализира всички релевантни в тази връзка обстоятелства и въз основа на съвкупната им оценка да определи паричния еквивалент на вредите. По правния въпрос били налице задължителни за съдилищата указания, даД. с ППВС № 4/1968 г., доразвити с трайната практика на ВКС по реда на чл. 290 ГПК, според които понятието „справедливост” в нормата на чл. 52 ЗЗД не е абстрактно, а е винаги свързано с преценка на редица обективно съществуващи, конкретни обстоятелства. За да се определи справедлив размер на обезщетението за претърпените от деликт страдания при смърт на близък, от съществено значение били критериите относно съществуващите приживе отношения между пострадалия и лицето, което търси обезщетение за неимуществени

вреда, интензитета и продължителността на накарняване на психичната му сфера, както и икономическата конюнктура в страната към момента на увреждането, обосноваваща обществено-оправданата мярка за справедливост, за в случай на телесни травми следва да се обсъдят характерът на увреждането,вършени ли са медицински манипулации и какви, срока на възстановяване, допълнителното влошаване състоянието на здравето, причинените морални страдания, осакатявания, загрозявания и пр. (решение № 99/08.10.2013 г. по т.д.№ 44/2012 г. на ВКС, ТК, II ТО, решение № 66/03.07.2012 г. на ВКС по т.д.№ 619/2011 г. на ВКС, ТК, II ТО). Лимитите на застрахователно покритие по задължителна застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите следвало да се имат предвид само като ориентир за конкретната икономическа обстановка, при която е настъпило увреждането, без да представляват самостоятелен критерий за размера на обезщетението (решение № 23/25.03.2014 г. по т.д.№ 1154/2013 г. на ТК, II ТО, решение № 157/28.11.2014 г. по т.д.№ 3040/13 г. на ТК, II ТО и др.). Релевантните обстоятелства следвало не само да се изброят, но и да бъдат обсъд. и анализирани в тяхната съвкупност (решение № 93/23.06.2011 г. по т.д.№ 566/2010 г., на ВКС, ТК, II ТО; решение № 158/28.12.2011 г. по т.д.№ 157/2011 г. на ВКС, ТК, I ТО и др.), за да бъде размерът на обезщетението надлежно обоснован.

Прави се евентуално възражение за съпричиняване на вредата от страна на ищеца. Той участвал в ПТП като пешеходец, който не е спазил правилата за движение по пътищата, а дори и да ги е спазил, то можел да избегне удара, но не е направил необходимото, за което е имал обективна възможност. С повед.ето си ищецът се бил поставил в превишен спрямо нормалния риск, като допуснал да настъпи удар, който обективно е можел да избегне при проявена нормална и дължими грижа към собствения живот и здраве.

Поддържа се ,че видно от КП за ПТП ищецът навлязъл внезапно на пътното платно по път ,предназначен за движение на автомобили в район ,намиращ се извън населено място. С повед.ето си се поставил в превишен риск, който е бил реализиран. Ищецът не пресичал на пешеходна пътека, като не е спазил задължението си да се съобрази с посоката и скоростта на приближаващите към него МПС. Не бил изпълнил изцяло задължението си по чл. 113 ЗДП, като се поставил в превишен риск ,ако можело да се приеме,че

водачът на лекия автомобил има вина за ПТП.

Характерно при съпричиняването било, че то за разлика от деликта можело и да не е противоправно поведение само по себе си, но в повечето случаи било и противоправно. Следвало да се имат предвид следната практика на ВС: ППВС № 17/63 година, в което се приема, че обезщетението за вреди от непозволено увреждане се намалява, ако и самият пострадал е допринесъл за тяхното настъпване. В случая било от значение наличието на причинна връзка между поведението на пострадалия и настъпилия вредоносен резултат, а не на вина.

След като взе предвид събраните по делото доказателства Окръжен съд-В. прие за установено следното от фактическа страна :

На 14.07.2022 г. лек автомобил марка „Ауди“ модел „А4“ с регистрационни табели с номер ВН 3301 АМ, управляван от свидетеля М. М. М. се движел в колона от автомобили по път III-122 в направление от с. Н. към с. Ф., област В. със средна скорост от около 75 км/час.

Около 15.35 ч. на км 12+800, от крайпътната нива, от банкет, обрасъл с дървета и храсти вдясно по посоката на движение, без да се оглежда, внезапно в посока отдясно наляво пред автомобила излязъл на пътното платно пешеходецът Д. Т. М.. В този момент автомобилът се намирал на разстояние 23 метра от мястото на удара. Пешеходецът навлязъл странично в опасната за спиране зона на лекия автомобил и неговият водач не е имал техническа възможност да предотврати удара чрез аварийно спиране.

От последвалият неизбежен удар между дясната част на предна броня и лявата странична част на пешеходеца, под центъра на тежестта на пешеходеца (т. н. „бампер удар“), последният бил повдигнат нагоре, паднал върху предния капак, плъзнал се до предното челно стъкло, като го счупил в основата и го огънал навътре към купето.

Пешеходецът приел скоростта на автомобила във вид на удар и след известно носене паднал през дясната странична част на автомобила на около 30 метра от мястото на удара.

Автомобилът в този момент е бил приведен в режим на аварийно

спиране с изнасяне вляво и загубил напречна устойчивост и навлязъл в лявата крайпътна канавка, която е била запълнена с пръст и растителност. Водачът успял да си възвърне управлението, навлязъл отново на платното за движение и спрял в лявата лента по посоката си на движение.

В същия момент той бил ударен в задната си част от движещия се след него лек автомобил марка „Пежо“, модел „206“, с регистрационни табели с номер BT190EO, управляван от Д.ца М. Т., който се движел с технически несъобразена надлъжна дистанция, копирайки траекторията на преднодвижещия се автомобил.

В резултат на произшествието пешеходецът-ищец получил травматични увреждания, а двата автомобила -повреди и деформации.

ПТП е настъпило на 14.07.2022 г., около 15.35 ч. на път III-122, км 12+800, между селата Н. и Ф. област В.

В участъка на произшествието хоризонталната пътна маркировка включва наличието на плътна непрекъсната разделителна линия. Платното за движение на ППС е с двупосочен режим на движение - една във всяка посока с обща ширина 6,0 м., като двете ленти са със ширина 3,00 м. Вертикална пътна маркировка липсва - важат правилата за движение извън населено място.

Времето е било топло и ясно.

Произшествието е настъпило при суха пътна настилка, отлична видимост, на прав и хоризонтален пътен участък с наличие на единична непрекъсната хоризонтална пътна маркировка.

Видно от приложеният снимков материал двата банкета са били обрасли с неокосена и неорязана тревна, храстовидна и дървесна растителност, част от клоните на които са били разпрострени и над платното за движение.

В протокола за оглед няма данни за наличие на спирачни следи от аварийно спиране на лекия автомобил.

За критерий за изчисляване на скоростта в.л. Р.И. е използвало деформациите по автомобила и мястото на достигане на главата на пострадалия по предната част на автомобила и предното панорамно стъкло.

В “Автотехническа експертиза” - издание на Технически университет - С. 2005 г. в раздел 4.5.3. е показана експериментално установена зависимост

на скоростта на МПС в момента на удара според деформациите по автомобила и мястото на достигане на главата на пострадалия по предната му част и предното ветрово стъкло.

На стр. 125 е показана схема, определяща зависимостта между мястото на достигане на главата на пешеходеца (велосипедиста, мотоциклетиста) и скоростта на движение на автомобила в момента на удара.

Според мястото /височината/ на счупване на стъклото се определя до какво положение е достигнато тялото на пострадалия и съгласно приведените зони се определя скоростта в момента на удара.

Определеното място на удара с пешеходеца в челното стъкло на лекия автомобил, отразено в протокола за оглед и на горната снимка от фотоалбума, сравнено с показаната фигура се вижда, че попада във втория диапазон при скорост от 48 до 72 км/ч, т.е. вероятната скорост на движение на лекият автомобил в момента на удара попада в горната граница на диапазона - около 72 км/час.

Друг приложим в случая метод за определяне на скоростта на движение на лекия автомобил в момента на удара е по Метода на Appel, формула 4,57 от „Автотехническа експертиза” - издание на ТУ С. 2005 г. с автор С. К. Изчислена по този начин скоростта на движение на лекия автомобил марка „Ауди“ модел „А4“ с регистрационни табели с номер ВН АМ в момента на удара е била около 75 км/ч или 20,75 м/сек.

Лекият автомобил „Ауди А4“ с регистрационни табели с номер ВН АМ е участвал в два сблъсъка - с пешеходеца и с лекия автомобил „Пежо 206“, с регистрационни табели с номер ВТ190ЕО.

Вещото лице сочи, че от значение за определяне на мястото на удара са:

- траекторията на движение на лекия лек автомобил марка „Ауди“ модел „А4“ с регистрационни табели с номер ВН АМ траекторията на движение на лекия автомобил марка „Пежо“, модел „206“, с регистрационни табели с номер ВТ190ЕО - в същата посока;
- траекторията на движение на пешеходеца перпендикулярно на оста на пътя, от дясно на ляво пред автомобилите;
- вида и техническите данни на двете МПС, участници в ПТП;
- деформациите и следите по двете МПС;

- геометричните размери на пътното платно в района на произшествието, според протокола за оглед, изготвен от разследващия полицаи ширината на платното за движение в района на произшествието - 6,0 м.
- метеорологичната и релефната видимост в района на произшествието - нормална.

Анализът на посочените по-горе факти според в.л. И. определя от техническа гледна точка, че мястото на удара се определя като пресечна точка на траекториите на движение на лек автомобил марка „Ауди А4“ с регистрационни табели с номер ВН АМ на предна челна част в областта на дясна половина на предна броня, капак и челно стъкло и лявата странична част на пешеходеца.

При втория сблъсък лекият автомобил марка „Ауди А4“ е бил в покой и е получил заден удар в лявата си част в областта на ауспуха и теглича от предната чална част на лекия автомобил „Пежо 206“.

Определено графоаналитично, мястото на удара се намира в дясната лента на платното за движение на около 2,5 метра след линията на ориентира и на около 2 м. вляво от десният ръб на платното за движение.

Според в.л. причина за произшествието е внезапното навлизане на платното за движение на пешеходеца Д. Т. М., с което е поставил себе си и водача на лекия автомобил в невъзможност да предотвратят произшествието.

В случай, че не е бил предприел пресичане на платното за движение в непосредствена близост пред движещия се лек автомобил, пешеходецът би предотвратил произшествието. Преди да се включи в движението, той е трябвало да се убеди, че пътят е свободен и че няма да създаде опасност за движението.

Пострадалият пешеходец е излязъл от крайпътната нива и обраслия с растителност, храсти и дървета банкет. Ударът между дясната предна част на лекия автомобил и лявата странична част на пешеходеца се е получил, след като пешеходецът е извървял около 2 метра по платното по неговата ширина и на около 2,5 метра след приетия ориентир по дължина на платното за движение.

По делото е изготвена от в.л.и приложена мащабната динамична скица на местопроизшествието, съгласно Протокола за оглед на ПТП, изготвен от

разследващия полицаи с помощта на лицензираната в Р. Б. чертожна програма „Easy Street Draw “, неразделна част от заключението на в.л.(л.102 от делото).

На мащабната скица е показано мястото на удара, местоположението на автомобила и пешеходеца в момента на установяването им в покой, както и местонахожд.ето на откритите следи и находки.

В.л.Р. И. дава заключение,че в момента на възникване на опасността пешеходецът е бил на разстояние 23 метра от автомобила.

Дължината на опасната зона за спиране на лекия автомобил „Ауди А4“ при движението му с определената скорост в условията на произшествието е изчислена от в.л.на 65,6 ~ 66 метра.

Дължината на опасната зона за спиране на лекия автомобил „Ауди А4“ при движение с определената скорост от 75 км/ч в условията на произшествието е около 66 метра.

Лекият автомобил марка „Ауди А4“ се е движил в условията на произшествието със скорост от около 75 км/час, на която скорост в конкретните условия на произшествието съответства опасна зона от около 66 метра.

Условието за съществуване на техническа възможност от страна на водача на лек автомобил марка „Ауди А4“ с регистрационни табели с номер ВН АМ да предотврати настъпилото ПТП е опасната му зона на спиране да е по-малка от отстоянието, на което се е намирал от мястото на удара в момента на възникване на опасността,което не е изпълнено ,поради което според в.л.водачът на лекия автомобил „Ауди А4“ при движение със скорост от 75 км/ч не е имал техническа възможност да предотврати удара.

По делото е назначена съдебно-медицинска експертиза,изпълнена от в.л.д-р А. И. ,която дава заключение ,че на Д. Т. М. е причинено:контузия на главата,разкъсно-контузна рана в теменната област и нараняване на ляво бедро.Проведено е болнично лечение в ХО на МБАЛ „Св.Петка“АД-В. от 14.07.22 г до 19.07.22 г.

По данни на пострадалия същият не помни нищо,но свидетелските показания сочат,че непосредствено след ПТП същият е разговарял,бил е контактен,адекватен,леко унесен.

Не са установени промени в неврологичния статус на пострадалия .

Разкъсно-контузната рана е обработена хирургически -/защита /със своевременно превръзки.Проведено е медикаментозно лечение адекватно и навременно,съобразено с травмата на главата,приложено до 18.07.2022 г.

Описаните травматични увреждания според в.л. се дължат на удари от или върху тъп,твърд,ръбест предмет и по местоположение и характер отговарят да са причинени по начина и времето,съобщени в делото-при пресичане на пътно платно от дясно на ляво по посока на движение на автомобила,с директен удар в ляв долен крайник от десния калник,падане върху предния капак,удар на главата в дясна част на предното стъкло и последващо падане на тялото върху асфалтовата настилка.

Оплакванията отзвучали до 18.07.2022 г.,когато ищецът е изписан с подобрение.

Според в.л. не са налице предпоставки за бъдещи усложнения,свързани с травмата.

Преживяното ПТП е довело до временно зашеметяване,стрес и болка,без да има данни за пълна загуба на съзнание,до степен на мозъчна кома.

Възстановителният период е според в.л. 20-25 дни. Причинени са болка и страдание-временно разстройство на здравето,неопасно за живота.

В с.з.на 29.09.2023 г. е разпитан свидетелят Й. Т. Т. ,който свидетелства ,че след пътния инцидент посетил ищеца в болницата.Ищецът казал ,че го е блъснала кола и се оплакал от силни болки в главата.Ищецът говорел побавно ,бил замаян.Отговарял адекватно на задаД.те му въпроси,но забавено.След около месец свидетелят посетил ищеца Д. М. в дома му и го заварил в добро здравословно състояние,ищецът ходел ,казал,че вече е добре.

В с.з.на 03.11.2023 г. е разпитан свидетелят М. М. М.,която възпроизвежда механизма на пътно-транспортното произшествие и заявява ,че след него ищецът е бил адекватен .

При така установената фактическа обстановка Окръжен съд-В. прие за установено следното от правна страна :

Производството по делото е образувано по искове, квалифицирани по чл. 432, ал. 1 от КЗ. Законовата разпоредба на чл. 498, ал. 3 КЗ обвързва допустимостта на прекия иск от наличието на започната процедура по

доброволно уреждане на отношенията между пострадалия при ПТП и застрахователя по задължителна застраховка "ГО на автомобилистите" и изтичането на тримесечен срок от предявяването на претенцията пред застрахователя или пред негов представител. Касае се за рекламационен срок, въведен от законодателя с действащия към датата на събитието КЗ, с цел предотвратяване или намаляване на съдебните производства по този вид спорове.

По делото е установено, че преди подаване на ИМ ищецът е отправил писмена претенция по реда на чл. 380 КЗ към застрахователя и че е образувана щета №2210039221, но застрахователят не е изплатил никакво обезщетение. Не се спори, че претенцията към застрахователя е отправена на 20.12.2023 г. и че е получена на 23.12.2022 г. (л.11 от делото) и че след поискването на допълнителни документи застрахователят е постановил отказ на 19.03.2023 г. (л.13 от делото).

Доколкото уреденото в КЗ производство по искане за плащане на застрахователно обезщетение пред застрахователя е изчерпано като възможност за извънсъдебно уреждане на спора в срока по чл. 498 КЗ, съдът намира, че за ищеца се е открила възможността да предяви всичките си претенции пред съда.

Съобразно разпоредбата на чл. 429, ал. 1 КЗ със сключването на договор за застраховка "Гражданска отговорност", застрахователят поема задължението да покрие отговорността на застрахования към трети лица за причинените имуществени и неимуществени вреди. Същевременно разпоредбата на чл. 477, ал. 1 и 2 КЗ предвижда, че обект на застраховане по задължителната застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите е гражданската отговорност на застрахованите физически и юридически лица за причинените от тях на трети лица имуществени и неимуществени вреди, свързани с притежаването и/или използването на моторни превозни средства. Предявеният иск черпи правното си основание от разпоредбата на чл. 432, ал. 1 КЗ. Искът е пряк и е предоставен на увреденото лице срещу застрахователното дружество, с което причинителят на вредата се намира в облигационно правоотношение по застраховка "Гражданска отговорност".

Основателността на прекия иск на увредя срещу застрахователя за обезщетяване на причинените в резултат на застрахователно събитие вреди

предполага установяването при условията на пълно и главно доказване от страна на ищеца на валидно застрахователно правоотношение, настъпило застрахователно събитие, представляващо покрит риск по застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, настъпилите вреди, резултат от повед.ето на застрахования водач, включително обосноваване на техния вид и размер.

Както бе посочено в приетата фактическа установеност фактът, че лекият автомобил ,в който се е движел ищецът , е бил застрахован при ответното дружество по задължителната застраховка "Гражданска отговорност на автомобилистите“ , като наличието и валидността □ към датата на произшествието също не са предмет на спор между страните по делото, поради което застрахователят е материалноправно легитимирана страна по прекия иск.

По делото не е налице влязла в сила присъда, обвързваща гражданския съд относно това дали е извършено деянието,неговата противоправност и виновността на дееца (Чл.300 ГПК),поради това тези обстоятелства следва да се установят от гражданския съд.

Съгласно Чл.432 ал.1 КЗ увред.ят, спрямо който застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя. В конкретния случай съдът намира ,че не е налице основанието по чл. 432 , ал. 1 от КЗ за ангажиране отговорността на ответника за причинените на ищеца неимуществени вреди, свързани с претърпените от него болки , страдания и негативни изживявания, последица от причинените телесни увреждания. Функционалната връзка между деликтната отговорност и отговорността на застрахователя предполага пораждаването на задължението на последния по горесцитираната правна норма, при реализиране на визираните в нея предпоставки. На първо място, това е установяване на застраховане на гражданска отговорност на виновния за ПТП водач при ответника - застраховател по време на настъпването на застрахователното събитие и на второ - осъществяването на елементите от фактическия състав на непозволеното увреждане. Ответникът, по силата на застрахователното правоотношение, е поел задължение да обезщети вредите, причинени на трети лица от водача на застрахованото превозно средство.

От събраните по делото доказателства се установява по несъмнен начин

,че причина за произшествието е внезапното навлизане на платното за движение на пешеходеца Д. Т. М., с което е поставил себе си и водача на лекия автомобил в невъзможност да предотвратят произшествието.

Водачът на застрахования л.а. „Ауди А4“, с рег. № ВН АМ М. М. М. няма каквато и да било вина за причинените на ищеца болки и страдания, поради което не носи граждански отговорност и застрахователят-ответник, който е имал сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ с ищцата по отношение на лек автомобил марка „Ауди А4“ е регистрационни табели с номер ВН АМ. Както се посочи по-горе, между деликтната отговорност на водача и отговорността на застрахователя е налице функционална зависимост, като отпадането на гражданската отговорност на водача води и до невъзможност да се ангажира и гражданската отговорност на застрахователя.

Налице е изключителна вина на пострадалия (100 % съпричиняване) или т.н. самоувреждане, поради което предявеният иск следва да бъде отхвърлен изцяло.

Налице е случайно деяние по смисъла на чл. 15 НК по отношение на за водача на л.а. „Ауди“ с рег. № ВН АМ - М. М., като за нея не е била налице обективна възможност да предвиди и предотврати настъпването на вредите.

По въпроса за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалия Окръжен съд-В. изходи от указанията, даД. в т. 7 от ППВС № 17/1963 г., както и от принципните становища по приложението на чл. 51, ал. 2 ЗЗД, изразени в задължителна, по смисъла на т. 2 от Тълкувателно решение № 1/19.02.2010 г. на ОСГТК на ВКС практика- решение по т. д. № 525/2008 г., решение по т. д. № 977/2010 г., решение по т. д. № 618/2011 г. и други.

В т.7 от Постановление № 17 от 18.XI.1963 г., Пленум на ВС се приема, че обезщетението за вреди от непозволено увреждане се намалява, ако и самият пострадал е допринесъл за тяхното настъпване. В случая е от значение наличието на причинна връзка между повед.ето на пострадалия и настъпилия вредоносен резултат, а не и на вина. Затова, когато малолетно дете или невменяемо лице допринесе за настъпване на резултата, съобразно с обстоятелствата на случая следва да се приложат разпоредбите на чл. 51, ал. 2 ЗЗД независимо от това, че такова лице не може да действа виновно.

В Решение № 45 от 15.04.2009 г. на ВКС по т. д. № 525/2008 г., II т. о.,

ТК, докладчик съдията К. Е. се приема, че за да бъде намалено обезщетението за вреди, увреденият трябва да е допринесъл за тяхното настъпване. Необходимо е обаче този принос да е конкретен - т.е. да се изразява в извършването на определени действия или въздържането от такива действия от страна на увреденото лице. Съпричиняване на вредоносния резултат ще е налице само ако именно поведението на увредения е станало причина или е повлияло по някакъв начин върху действията на причинителя на вредата. Сам по себе си обаче, фактът, че увреденото лице е пътувало в автомобила, участвал в пътнотранспортното произшествие, не налага извод за допринасяне на вредите от злополуката. Приносът на водача на автомобила за настъпването на пътнотранспортното произшествие е личен и не обосновава автоматично принос на всички пътуващи в този автомобил. Отговорността на застрахователя за заплащане на обезщетение за вреди произтича от сключения застрахователен договор, а не от непозволено увреждане. Доколкото обаче отговорността му е функционално обусловена от отговорността на прекия причинител на застрахователното събитие, то застрахователят отговаря за всички причинени от него вреди и при същите условия, при които отговаря самият причинител на вредите.

Както се сочи в решение №176/27.10.2009 г. по т.д. №819/2008 г. на ВКС, ТК, докл. В. А. отговорността на застрахователя се ангажира да покрие гражданската отговорност на застрахования, която и доколкото застрахованият носи, а не всяка настъпила вреда. Подчертава се, че самоувреждането не е противоправно, че липсва фактическият състав на Чл. 45 ЗЗД и че не може да се ангажира гражданската отговорност на застрахователя.

Доказателствената тежест за наличие на съпричиняване лежи върху ответната страна, която е доказала направеното възражение.

ПО ОТНОШЕНИЕ НА ЗАКОННАТА ЛИХВА

По силата на Чл. 497. (1) от Кодекса за застраховането застрахователят дължи законната лихва за забава върху размера на застрахователното обезщетение, ако не го е определил и изплатил в срок считано от по-ранната от двете дати:

1. изтичането на срока от 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106, ал. 3;

2. изтичането на срока по чл. 496, ал. 1 КЗ (не може да е по-дълъг от три месеца от предявяването на претенцията по реда на чл. 380 пред застрахователя) освен в случаите, когато увреденото лице не е представило доказателства, поискани от застрахователя по реда на чл. 106, ал. 3 КЗ.

В конкретния случай искът за заплащане на законната лихва върху главницата следва да бъде отхвърлен ,тъй като е отхвърлен главният иск за заплащане на обезщетение .

ПО ОТНОШЕНИЕ НА РАЗНОСКИТЕ

С оглед изхода на делото и на основание Чл.87 ал.3 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца направените по делото разноси,включващи 200 лв.за възнагражд.е на в.л. по назначената съдебно-автотехническа експертиза (л.60 от делото),100 лв.депозит на разпит на свидетеля М. М. М. (л.62 от делото) и 3720 лв.адвокатско възнагражд.е (л.83 от делото).

Водим от горното и на основание Чл.432 Кодекса за застраховането
Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска на Д. Т. М., ЕГН *****, чрез пълномощника си Адвокатско дружество „Д. и партньори“, БУЛСТАТ ., чрез адвокат Й. Д. от САК, със съдебен адрес гр. С. против ЗД "БУЛ ИНС" АД, вписано в Търговския Регистър с ЕИК .., със седалище и адрес на управление гр. С. за заплащане на сумата от 30 000,00 (тридесет хиляди лева) лв. - главница, представляващи застрахователно обезщетение за търпени неимуществени вреди, вследствие на пътно-транспортно произшествие на 14.07.2022 г. между лек автомобил марка „Ауди“ модел „А4“ с регистрационни табели с номер ВН АМ, управляван от свидетеля М. М. М. и ищеца Д. Т. М. на км 12+800 между селата Н. и Ф., област В., ведно със законната лихва върху присъдената сума, считано от 24.03.2023 г. — датата на изтичане на тримесечния срок за произнасяне от страна на ответника, до окончателното заплащане на обезщетението.

ОСЪЖДА Д. Т. М., ЕГН *****, чрез пълномощника си

Адвокатско дружество „Д. и партньори“, БУЛСТАТ ., чрез адвокат Й. Д. от САК, със съдебен адрес гр. С. ДА ЗАПЛАТИ на ЗД "Б. И." АД, вписано в Търговския Регистър с ЕИК .. със седалище и адрес на управление гр. С. направените по делото разноси, включващи 200 лв. за възнаграждение на в.л. по назначената съдебно-автотехническа експертиза ,100 лв. депозит на разпит на свидетеля М. М. М. и 3720 лв. адвокатско възнаграждение .

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Софийския апелативен съд в двуседмичен срок от връчване на препис.

Съдия при Окръжен съд – В.: _____